

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/48/2022
Identifikačné číslo spisu:	4418201390
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4418201390.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Z. S., narodennej X. V. XXXX, K. N. S. XX, zastúpenej advokátom Mgr. Zsoltom Ľrdöghom, Nové Zámky, Turecká 36, proti žalovaným 1/ D. A., narodennej XX. Q. XXXX, zomr. XX. V. XXXX, Ž. N. S., B. X a 2/ A. W., narodennej X. Q. XXXX, zomr. XX. Q. XXXX, Š., K. XX, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13C/18/2018, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 3. júna 2021 sp. zn. 8Co/13/2021, takto

rozhodol:

V dovolacom konaní p o k r a č u j e na strane žalovanej s dedičmi pôvodnej žalovanej 1/ a 2/ A. B., narodenou XX. B. XXXX, A.Ľ. XXX, R. W., narodeným X. P. XXXX, N., Š. XXXX/XX, C. W., narodeným XX. N. XXXX, N., Q.K. XXXX/XX.

Uznesenie Krajského súdu v Nitre z 3. júna 2021 sp. zn. 8Co/13/2021 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 6. novembra 2020 č. k. 13C/18/2018-235 žalobu zamietol a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok právne zdôvodnil ustanoveniami § 126, § 129, § 130 a § 134 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. K. N. S., evidovaným v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXX, parc. č. 181 - záhrady o výmere 1518 m² a na liste vlastníctva č. XX, parc. č. 180/1 - záhrady o výmere 1530 m² (ďalej aj len „nehnuteľnosti“). Tvrdila, že ako vlastníčky týchto nehnuteľností sú v katastri nehnuteľností zapísané žalované 1/ a 2/, a to napriek tomu, že nehnuteľnosti so svojím už zomrelým manželom kúpili od žalovaných v roku 1982 (notárska zápisnica NZ 520/82, N 137/82 z 13. októbra 1982, ktorou kupovali ďalšie nehnuteľnosti a stavby, avšak do notárskej zápisnice sa tieto záhrady nedostali). Súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporu od uzavretia kúpnej zmluvy prebiehalo množstvo sporov (o určenie vecného bremena, náhradu škody, o užívanie nehnuteľnosti alebo o vypratanie), pretože tu vznikol spor o to, či predmetom kúpy boli i záhrady. Z obsahu pripojených spisov a rozhodnutí

vyplynulo, že všetky rozhodnutia súdov vychádzali z toho, že kupujúci nepreukázali, že by boli kúpili aj sporné pozemky. V danom konaní nebolo preukázané, že by predmetom kúpnej zmluvy mali byť i tieto nehnuteľnosti. Žalobkyňa v konaní ďalej tvrdila, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam (ona a jej manžel) vydržala. Súd prvej inštancie preto skúmal splnenie podmienok vydržania vlastníckeho práva a konštatoval, že tieto splnené neboli. Základom pre vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je splnenie podmienok stanovených zákonom, a to dobromyseľnosť užívateľa a nerušená držba počas najmenej zákonom určenej 10-ročnej lehoty. Predpokladom je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Tieto podmienky žalobkyňa jednoznačne nespĺňa, nakoľko pokiaľ by aj bola v presvedčení, že jej (a jej manželovi) predmetné nehnuteľnosti vlastnícky patria, a teda že tieto nehnuteľnosti kúpila, čo ale súd nemal za preukázané, celkom jednoznačne nespĺnila druhú z kumulatívnych obligatórnych náležitostí pre vydržanie vlastníckeho práva, a to 10-ročnú nepretržitú a nerušenú držbu. V danom prípade nie je možné uvažovať o naplnení podmienky nerušenej nepretržitej držby oprávneným držiteľom. Žalobkyňa vydržaním vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nadobudnúť nemohla. Žalobu považoval za nedôvodnú. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne úspechom žalovaných 1/ a 2/ v konaní v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 3. júna 2021 sp. zn. 8Co/13/2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil (§ 161 ods. 1 a 2, § 230, § 378 ods. 1 a § 380 ods. 2 CSP) a žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) sp. zn. 3Cdo/42/2006 publikovaného v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk najvyššieho súdu ako R 2/2011 právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o žalobe na plnenie (§ 80 písm. b/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016, ďalej len „OSP“), vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči žalobe o určenie právneho vzťahu alebo práva (§ 80 písm. c/ OSP), ak otázka, či tu právny vzťah je, alebo nie je (resp. či tu právo je, alebo nie je) bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o žalobe na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva. Dodal, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/44/2010, R 40/2013). Poukázal i na rozhodnutie najvyššieho súdu R 15/2010 a uznesenie z 29. apríla 2010 sp. zn. 1Cdo/133/2009. Nakoľko žalobkyňa v tomto konaní právny titul pre svoje vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam neoznačila taký, ku ktorému by došlo až po vydaní rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp. zn. 8C/74/1984, v ktorom spore bola zaviazaná k vyprataniu nehnuteľností, po vyriešení predbežnej otázky vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam, a keď (odvolací) súd je zo zákona povinný prihliadať k procesnému dôsledku uvedeného rozsudku - k vytvoreniu prekážky veci rozhodnutej (a tiež princípu právnej istoty), nebolo možné vec už rozhodnutí opätovne vecne riešiť a rozhodovať. Dôsledkom toho je potom zrušenie napadnutého rozsudku a zastavenie konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj len „dovolaateľka“) dovolanie. Dovolanie odôvodnila ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Žiadala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie. Je zrejmé, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, nesprávne hodnotil dôkazy, poskytol však pritom ochranu fiktívnemu vlastníckemu právu predchádzajúcich vlastníkov spornej nehnuteľnosti na ťarchu žalobkyne. V danej veci boli naplnené predpoklady pre vydržanie vlastníckeho práva, pričom neboli preukázané skutočnosti spôsobilé narušiť plynutie vydržacej doby. V doterajších konaniach súdy dôsledne neskúmali, či vlastnícky titul žalobkyni a jej zosnulému manželovi nepatrí prípadne titulom vydržania. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Nové Zámky v konaní sp. zn. 8C/74/1984 nie je možné ustáliť taký právny záver, že už skôr došlo k vydaniu rozhodnutiu, ktorým by bola zodpovedaná otázka vlastníctva spornej nehnuteľnosti hoc ako predbežná otázka. Odvolacím súdom ponímaná zásada *res iudicata* nebola v predmetnej veci hodná ani presvedčivá a tak je

nepochybné, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a zároveň takýmto konaním odňal možnosť žalobkyni konať pred súdom (odvolací súd odmietol vecné preskúmanie prvoinštančného rozhodnutia).

4. Žalované dovolací návrh nepodali.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná 1/ D. A. zomrela XX. V. XXXX (v priebehu dovolacieho konania) a podľa uznesenia Okresného súdu Nové Zámky z 9. januára 2023 č. k. 12D/297/2022-29 sú jej právnymi nástupcami vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam A. B.T., narodená XX. B. XXXX, A. XXX, R. W., narodený X. P. XXXX, N., Š. XXXX/XX a C. W., narodený XX. N. XXXX, N., Q. XXXX/XX.

6. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalovaná 2/ A. W. zomrela XX. Q. XXXX a podľa uznesenia Okresného súdu Nové Zámky z 18. februára 2022 sp. zn. 16D/827/2021 sú jej dedičmi R. W., narodený X. P. XXXX, N., Š. XXXX/XX a C. W., narodený XX. N. XXXX, N., Q. XXXX/XX.

7. Podľa § 438 ods. 1 CSP pre konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

9. Podľa § 63 ods. 1 a 2 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

10. V zmysle uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 63 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP o pokračovaní v dovolacom konaní s právnymi nástupcami žalovaných 1/ a 2/ tak, ako vyplýva z výroku tohto uznesenia.

11. Najvyšší súd (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a dôvodné.

12. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

13. Žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Z obsahu dovolania však vyplýva, že dovolateľka namietala vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP, keď v podstate nesúhlasila so záverom odvolacieho súdu o zastavení konania pre prekážku res iudicata.

14. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolačný súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobkyne, že v konaní (pred odvolacím súdom) došlo k vade zmätočnosti (hoci uvedené bolo popísané ako neprávne právne posúdenie veci).

16. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

17. Žalobkyňa v dovolaní namietala, že neboli splnené podmienky pre zastavenie konania pre prekážku res iudicata.

18. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

19. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej patrí k podmienkam konania. Ak súd zistí, že v tej istej veci už bolo právoplatne rozhodnuté, je povinný bez ďalšieho konanie zastaviť.

20. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu opakovane formulovala základné kritériá pre posúdenie prekážky res iudicata (por. 3Cdo/42/2008, 5Cdo/120/2009, 5Cdo/280/2010, 4Cdo/133/2009, 2Cdo/110/2017). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci (prekážka res iudicata) a prekážka už začatého konania (prekážka litispendencie) predstavujú procesnú prevenciu proti porušeniu základného právneho princípu ne bis in idem (nie dvakrát o tej istej veci). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci vylučuje možnosť vec znova prejednať, tvorí neodstrániteľnú vadu konania a jej existencia (zistenie) vedie k zastaveniu konania vo forme uznesenia, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a/ CSP). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania.

21. O totožnosť strán ide vtedy, ak aj v novom konaní vystupujú tie isté strany sporu alebo ich právni nástupcovia (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie), pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Pre tých, ktorí neboli stranami sporu, právoplatné rozhodnutie nie je prekážkou res iudicata. Je to napríklad vtedy, ak sa výrokom rozsudku určuje, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti a aj keď je takýto rozsudok podkladom na zápis do evidencie nehnuteľností, nemá tento rozsudok všeobecnú záväznosť, ale predstavuje rozhodnutie, ktorým bola sporná otázka vyriešená len vo vzťahu k účastníkom konania (viď Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1363).

22. Totožnosť veci dáva rámec objektívnej hranici právoplatnosti rozhodnutia a je charakterizovaná totožnosťou nároku, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté za podmienky, že sa opiera o ten istý dôvod; ten je daný len vtedy, ak plynie z toho istého skutkového stavu, resp. z rovnakých skutkových tvrdení. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po

právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený inak, nesprávne či neúplne. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej však nie je daná v tom prípade, ak síce v novom konaní ide o rovnaký právny vzťah medzi tými istými účastníkmi, avšak novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného konania a ku ktorým došlo až neskôr.

23. Pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením (R 40/2013).

24. O procesne vadný postup ide tiež vtedy, keď súd zastaví konanie pre prekážku litispendencie/res iudicata, hoci pre to nie sú splnené zákonné podmienky (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu z 27. januára 2005 sp. zn. 1Cdo/168/2004).

25. Za postup znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces treba považovať aj zastavenie konania pre nedostatok podmienky konania, ak záver súdu o tejto otázke nie je správny a konanie v skutočnosti nedostatkom podmienky konania netrpí.

26. Z obsahu spisu, po porovnaní žaloby a pripojených rozhodnutí, nemožno vyvodiť, že v predmetnej veci bola daná prekážka res iudicata. Odvolací súd konštatoval, že žalobkyňa v tomto konaní právny titul pre svoje vlastníctvo k nehnuteľnostiam neoznačila taký, ku ktorému by došlo až po vydaní rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp. zn. 8C/74/1984, v ktorom spore bola zaviazaná k vyprataniu nehnuteľností, po vyriešení predbežnej otázky ohľadom vlastníctva (t. j. došlo k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v neprospech žalobkyne).

27. Žalobkyňa sa voči žalovaným v danom spore domáha určenia vlastníckeho práva z titulu vydržania poukazujúc na ust. § 129 ods. 1 a § 130 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 9. februára 1984 č. k. 8C/74/1984-6 bola žalobkyňa (a jej manželovi ako žalovaným 1/ a 2/) uložená povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti s tým, že ako predbežnú otázku súd riešil otázku vlastníckeho práva. Bolo konštatované, že uvedené nehnuteľnosti neboli kúpnu zmluvou z 13. októbra 1982 na žalobkyňu (tam s manželom ako žalovaní 1/ a 2/) prevedené. Preto súd poskytol ochranu vlastníckeho práva v zmysle § 132 Občianskeho zákonníka E. a D. A. a vyhovel ich žalobe o vypratanie nehnuteľností. Je síce daná totožnosť sporových strán, ako aj skutková spojitosť, ktorá spočíva v tom, že oba nároky sa týkajú vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Nemožno však konštatovať totožnosť skutkového stavu, resp. totožnosť skutkových tvrdení, keď je nepochybné, že žaloba v tomto spore je založená na iných skutkových tvrdeniach a aj na inom právnom základe. Predmetom konania v roku 1984 o vypratanie nehnuteľností, logicky nemohlo byť posudzovanie tvrdeného vlastníckeho práva žalobkyne z pohľadu vydržania odvíjajúceho sa od kúpnej zmluvy v roku 1982.

28. Vychádzajúc z uvedeného možno uzavrieť, že záver odvolacieho súdu o nedostatku podmienky konania, ktorou je prekážka veci právoplatne rozhodnutej, je nesprávny. Preto zastavením konania došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP).

29. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

30. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí

(§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď nápravu možno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 449 ods. 1 a 2 v spojení s § 450 CSP) a vychádzajúc z toho, že tým, komu bolo namieste pričítať dovolaním vytýkanú vadu zmätočnosti, bol odvolací súd.

31. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.